

Ana Sršen: Za nedosanjane snove nikad nije kasno

"Djeluje se na tome da se osobe s invaliditetom potpuno integriraju u društvo u sljedećih 10 godina. Voljela bih da se Hrvatska 'ukrcra u taj vlak, jer je borba za ljudska prava, borba za prava svih nas", ističe Ana Sršen

Objavio **Sanja Plješa** - 20.10.2021 u 16:43

Oduvijek je željela biti plivačica. Sanjala je mnoge snove od kojih su se neki ostvarili, a neke još nije ni počela sanjati. Živjela je na otoku uz morsk obalu i kada je prvi put zaplivala morem nakon amputacije noge, osjetila je "beskrajnu slobodu".

Ona je jedna od najvećih hrvatskih paraolimpijki, dobitnica mnogih medalja, a danas ponosna osnivačica **Plivačkog kluba Natator** u kojem zajedno plivaju djeca – osobe s invaliditetom i one bez invaliditeta, kluba rasadnika budućih paraolimpijaca i novih hrvatskih plivačkih uzdanica. Ona je **Ana Sršen**.

- *Imate zanimljivu životnu priču. O čemu ste razmišljali kao djevojčica i jesu li se ostvarili vaši snovi?*

Oduvijek sam željela biti plivačica. Vjerojatno mi se taj san nikad ne bi ostvario da nisam s 13 godina ostala bez noge i kada sam dobila drugu priliku onda sam ju iskoristila do kraja. Jesu li mi se ostvarili svi snovi, naravno da nisu, ali neke još nisam ni počela sanjati.

- *Vaša obitelj je s Mljeta. Kada ste otišli s otoka i kako je zapravo krenula vaša sportska karijera?*

Na otoku sam živjela uz morsk obalu i kada sam prvi put uskočila u more nakon amputacije, osjetila sam beskrajnu slobodu. Kada su prilike dopuštale boravila sam u moru satima, preplivavajući kilometre. Nakon toga sam se htjela upisati u plivački klub, ali rekli su mi da nemaju iskustva s osobama s invaliditetom (OSI) i da sam prestara (imala sam 14) pa sam nastavila plivati sama. Tek 5 godina kasnije, kada sam odselila u Zagreb,

ukazala mi se prilika jer su me pozvali u plivački klub u kojem sam dugogodišnjim požrtvovnim radom u kojem mi je pomagao moj trener došla do paraolimpijskih igara.

- *Živjeli ste i u Londonu. Koliko je život u tako velikom gradu, suživot s drugim narodima i kulturama utjecao na vaš svjetonazor i stav o životu?*

Život u Londonu, internacionalnoj i multikulturalnoj sredini za mene je bio oslobođen očekivanja zajednice, sažaljenja i smanjenih očekivanja, koje je bilo jako prisutno u sredini iz koje sam došla. U London sam došla tako da nisam poznala ni jednu osobu i odlično sam se snašla, puno naučila i stekla prijatelje za cijeli život.

- *Kao osoba s invaliditetom, jeste li nailazili na prepreke i kako ste ih rješavali?*

Jedan od najvećih problema kojeg sam imala je taj da sam se dugo godina ponašala kao da nisam **osoba s invaliditetom**, to je vjerojatno dio mog procesa neprihvatanja situacije. Tek uz pomoć sporta prihvatila sam sebe u cijelosti. Za mene je **sport** bio katalizator koji je promijenio život djevojčice s invaliditetom koja se nosila s puno pitanja na koja nije imala odgovor, i pretvorilo me u ženu s invaliditetom koja ima samopouzdanje, doživljava vrijednosti u vlastitim očima i u očima drugih koji su meni važni. To me motiviralo da osnujem plivački klub kako bi on bio katalizator promjene u životu tisuće djece s poteškoćama. Oni plivaju zajedno s vršnjacima bez invaliditeta. Prošle godine smo se prijavili na Europsku nagradu #BEINCLUSIVE i [priredili](#) video za tu priliku.

- *Osnivačica ste plivačkog kluba Natator. Posebnu pažnju posvećujete učenju plivanja djece s invaliditetom. Kakve uspjehe postižu?*

Predsjednica sam i osnivačica plivačkog kluba Natator i trenerica u istom. Trećina od ukupnog broja djece u klubu su s poteškoćama. S njima radi 10 stručnjaka iz različitih područja – kineziologa – kineziterapeuta, fizioterapeuta, magistra kineziologije i trenera plivanja te ekonomist. Kako bi ostvarili puni potencijal naših članova, dodatno surađujemo sa stručnjacima iz različitih područja: psiholozima, nutricionistima, edukacijskim rehabilitatorima, liječnicima itd.

Ana Sršen osnivačica je, predsjednica i trenerica Plivačkog kluba Natator. U klubu je 2/3 djece bez poteškoća i 1/3 s različitim teškoćama [Sara Horvatić]

Multidisciplinarnost u radu s djecom vidimo kao odgovor i rješenje mnogih pitanja i izazova. Osim toga naši stručnjaci se kontinuirano usavršavaju, te ulaganjem u sebe pomažu djeci. Integracijom djece različitih sposobnosti, osim što ih podučavamo plivanju, potičemo ih na suradnju, međusobno pomaganje i uvažavanje. U našim grupama škole plivanja polovina djece je s teškoćama, a polovina bez njih. Djeca se na treninzima druže i sklapaju prijateljstva, te na taj način žive integraciju. Trudimo se biti lider u svemu što radimo u klubu, što nimalo nije lako jer moramo probijati mnoge barijere, ali istovremeno vrlo smo ponosni na mnoga zajednička postignuća.

Na primjer, ljetos smo počeli suradnju s mladom studenticom Edukacijsko-rehabilitacijskog fakulteta u Zagrebu koja nam je pomogla napraviti komunikacijske ploče za rad s djecom s komunikacijskim barijerama. U klub nam dolaze disfunkcionalna djeca koju treneri kroz dugogodišnji rad dovedu do natjecanja na kojima nastupa petstotinjak djece i oni se sasvim dobro snalaze na istima. Na posljednjim paraolimpijskim igrama nastupila je naša Paula Novina i Tomi Brajša, djeca koja su u klubu naučila plivati i do dana današnjeg su s nama. Koliko značimo roditeljima i plivačima možete vidjeti na [poveznici](#).

“Za mene je sport bio katalizator koji je promijenio život djevojčice s invaliditetom koja se nosila s puno pitanja na koja nije imala odgovor, i pretvorilo me u ženu s invaliditetom koja ima samopouzdanje, doživljava vrijednosti u vlastitim očima i u očima drugih koji su meni važni.”

- *Ima li Hrvatska dovoljno takvih klubova, ne samo plivačkih, nego i ostalih sportskih, edukativnih pa i zabavnih klubova u kojima će uz ostalu djecu biti i djeca s invaliditetom?*

Hrvatska je potpisnica UN deklaracije o pravima osoba s invaliditetom koja zagovara integraciju u sve pore društva pa i u sport i rekreaciju, zdravstveno usmjereno obrazovanje.

Da bismo to zaista ostvarili morali bismo imati stručnjake koji svojim znanjem i pristupom mogu omogućiti da se to dogodi. U radu s mladim trenerima koji dolaze u klub upravo to želim vidjeti – spremnost za razmišljanje izvan okvira i progresivan pristup koji vrednuje individualno postignuće, a ne postavljeni standard.

Na sreću u Hrvatskoj ima još nekoliko klubova koji su otišli vrlo daleko u radu s djecom s teškoćama u razvoju, a to su: PK Forca iz Rijeke, PK Cipla iz Splita, PK Marsonija iz Slavenskog Broda, PK Zadar. Trenutno provodimo Erasmus + projekt LET'S SWIM kojim želimo potaknuti sve plivačke klubove da integriraju djecu s teškoćama u razvoju u svoje članstvo, te istovremeno povećati kompetencije stručnjaka, roditelja, volontera u radu s djecom s TUR i OSI u plivanju.

Također projektom želimo potaknuti Gala natjecanje za osobe koje se teže mogu uključiti u plivanje jer primjerice ne mogu svladati pravilnu tehniku plivanja pa zbog toga ne mogu sudjelovati na plivačkim natjecanjima, a ovdje im to omogućujemo. Projekt provodimo u suradnji s još četiri zemlje: Poljskom, Danskom, Slovenijom i Srbijom.

- *Jesmo li dovoljno osviješteni o tome da među nama žive osobe s invaliditetom koje imaju iste želje i potrebe kao i ostali te da ih stoga treba na još bolji način uključiti u društvo i socijalnu zajednicu?*

Međunarodni paraolimpijski odbor, Ujedinjeni narodi i globalne organizacije kao što su Europska Komisija, Specijalna Olimpijada i druge za vrijeme Paraolimpijskih igara u Tokiju pokrenuli su kampanju **WE THE 15** s kojom žele postignuti potpunu integraciju osoba s invaliditetom u društvo u sljedećih 10 godina. Broj 15 označava da u svijetu živi 15 posto osoba s invaliditetom. Voljela bih da se Hrvatska 'ukrca na taj vlak' tako da svatko od nas da doprinos. Borba za ljudska prava je borba za prava svih nas, za društvo koje će biti zdravije, održivije i ugodnije svima nama.

- *Ima li dovoljno radnih mjesta za osobe s invaliditetom u Hrvatskoj?*

Bez obzira na brojne pozitivne pomake oko zapošljavanja osoba s invaliditetom u Hrvatskoj, taj proces i dalje je dosta kompliciran i dugotrajan. Okolnosti su dodatno komplicirane kada je u pitanju zapošljavanje osoba s višestrukim i težim oštećenjima. Za mnoga radna mjesta postoje arhitektonske barijere koje se mogu otkloniti o trošku države tek nekoliko mjeseci nakon što se osoba zaposli te se onda postavlja pitanje gdje će ta osoba u međuvremenu raditi.

Početak problema je kao i u redovnoj populaciji da se mladi ne školuju za zanimanja u kojima se lako dobije zaposlenje, a da apsurd bude veći, osobe s invaliditetom još uvijek se školuju i za zanimanja koja više ne postoje. Posljedično, poslodavci koji su zainteresirani zaposliti osobe s invaliditetom na tržištu teško pronalaze zanimanja koja trebaju.

Društvena svijest o važnosti zapošljavanja osoba s invaliditetom je vrlo niska pa se nekad i one prepuste bespomoćnosti i tome da se drugi moraju brinuti o njima.

U PK Natator 50 posto zaposlenih su osobe s invaliditetom. Tako želimo vlastitim primjerom pokazati kako se osobe s invaliditetom mogu integrirati u radnu sredinu.

- *Kakvi su vam poslovni planovi za 2022. godinu i planirate li pokretati još neke poslove ili projekte?*

U 2022. planiramo zajedno s partnerima završiti sve aktivnosti planirane u Erasmus plus projekt LET'S SWIM. U suradnji s Ministarstvom rada, mirovinskog sustava, obitelji i socijalne politike nastavljamo provoditi trogodišnji program poduke plivanja za djecu s TUR i osoba s invaliditetom.

U suradnji s HPO i HPPS-om u ljeto 2022. organizirat ćemo 3. Zagreb para swimming open koje je ove godine bilo kvalifikacijsko natjecanje za Paraolimpijske igre u Tokiju. Sljedeće godine je WPS Svjetsko prvenstvo u Portugalu i cilj nam je da na njemu nastupi dvostruko veći broj plivača nego prije dvije godine u Londonu.

Projekt izrade i objavljivanja serijala tekstova pod naslovom **Socijalno poduzetništvo zapošljavanje osoba s invaliditetom** financijski je podržala Agencija za elektroničke medije

---

Tockanai.hr koristi kolačiće (Cookies). Daljnjom uporabom web stranice, slažete se sa korištenjem kolačića. [Saznaj više](#)